

Od dvanaest sertifikovanih zaštićenih proizvoda u Republici Srbiji tri su sa područja Novog Sada: Fruškogorski lipov med, Futoški kupus i Begečka šargarepa. Po rečima gospodina Đorđa Mrkića, pčelara i člana Društva pčelara „Jovan Živanović“, novosadski proizvođači imaju tu sreću da ih je Uprava za privredu Grada Novog Sada prepoznala i konstantno podržava kako u unapređivanju delatnosti kojom se bave, tako i u zaštiti proizvoda i lakšem izlasku na ino tržišta.

Pravi korak ka održivoj proizvodnji, gospodin Mrkić vidi kroz projekat Ministarstva poljoprivrede i evropske komisije za međunarodnu zaštitu proizvoda sa geografskim poreklom, koji treba da bude okončan krajem ove i početkom iduće godine. Do tada treba doneti Zakon o sistemu kvaliteta za poljoprivredno-prehrambene proizvode u skladu sa propisima EU, a potom aplicirati za međunarodnu zaštitu proizvoda sa geografskim poreklom. Šansu da to urade dobila su tri vrhunska proizvoda iz Srbije. Pored Fruškogorskog lipovog meda, to su Ariljska malina i Pirotski kačkavalj. Osim na razvoj lokalne ekonomije, dobijanje sertifikacije će ovim proizvodima omogućiti prodaju na tržištu EU. Kada se ovaj plan ostvari članovi PD „Jovan Živanović“ se nadaju većem uključivanju pčelara u proizvodnju ovog meda, kao i maksimalno iskorišćenje kapaciteta Fruške gore „najveće lipove šumi u Evropi“.

- Po rečima predstavnika evropske komisije, Fruškogorski lipov med je nakompletniji proizvod, kada je reč o geografskoj zaštiti, i s pravom se nadamo dobijanju zaštite imena porekla, najvišeg stepena ovog nivoa zaštite. Ovo je veoma važno za Srbiju jer imamo proizvode kojima se možemo podičiti - kaže gospodin Mrkić, oslanjajući se na iskustva sa „Slow Food“ sajmovima u Štutgartu, „Terra Madre Salone del Gusto“ u Torinu, „Terra Madre Balkana“ u Tirani, gde je Fruškogorski lipov med prodavan za višestruko veću sumu nego u Srbiji, a potrošači bili zainteresovani samo za kvalitet, što nije slučaj sa domaćim kupcima.

Vrlo često proizvođači Fruškogorskog lipovog meda dobijaju upite iz inostranstva o mogućnostima kupovine ovog cenjenog proizvoda, što do sada nije bilo moguće, zbog pravnih barijera. Da bi to prevazišli, pčelari su kod Ministarstva državne uprave i lokalne samouprave konkurisali za sredstva za formiranje zadruge i pri kraju je objekat za opremu kupljenu od tih sredstava. Do kraja godine, najdalje početka 2020. biće prikupljene sve potrebne dozvole i rešenja za rad zadruge, što će, uz zaštitu na evropskom nivou, odnosno dobijanje živoga propisanih od strane EU, dati mogućnost za izvoz meda. To će svakako biti veliki uspeh i za pčelare PD „Jovan Živanović“ i za srpsko pčelarstvo uopšte.

Kada je ovaj projekat startovao vizija Društva bila je da Fruškogorski lipov med bude znak prepoznavanja Novog Sada i njegove okoline. Strpljivo slažući kockicu po kockicu ovog kompleksnog mozaika, zahvaljujući dobro postavljenoj ideji o postizanju vrhunskog kvaliteta

proizvoda oko kojeg su se okupili, proizvođači su počeli da razvijaju turističke ambicije. Api turizam nije novina, ali sa pčelarskim centrima, posebno na Fruškom gori, zamišljenim kao mestima razvoja pčelarstva, podučavanje kadrova, obrazovanje mladih stručnjaka, sa osvrtom na prebogatu istoriju pčelarstva na ovim prostorima, bio bi interesantan mnogima.

Samo dobro upućeni znaju da je profesor filologije u Karlovačkoj gimnaziji, a potom i Bogosloviji - Jovan Živanović, bio i pčelar, inovator u toj oblasti i veliki pčelarski pedagog. Sa rektorom Karlovačke bogoslovije, Ilarionom Ruvarcem, 1878. osnovao je Katedru za pčelarstvo na kojoj je predavao punih 26 godina. Kod njega su se školovali mnogi mladi pčelari, koji su kasnije širili ideje o modernom i racionalnom pčelarenju. Sa svojim učenicima u Rumi je 1878. osnovao prvu pčelarsku zadrugu na našim prostorima. Turisti bi u ovakvim centrima mogli da se upoznaju sa dometima pčelarstva na Fruškoj gori, i o proizvodnji jedinog monoflornog meda u Srbiji, jedinstvenog meda u svetu sa procentom lipovog polena i do 90%, koliko ostvaruju pojedini proizvođači.

